

Θέματα Έπαναληπτικῶν Έξετάσεων Περιόδου Σεπτεμβρίου 2008

1. Ἡ λαϊκὴ γλῶσσα ἐξυπηρετεῖ τὴν Ἐκκλησία κατὰ τὴν περίοδο τοῦ Ὀρθοσκευτικοῦ Οὐμανισμοῦ: αἰτίες, τρόποι.

2. Τὸ *Σχολεῖον τῶν Ντελικάτων Ἐραστῶν* (1790) καὶ τὸ *Ἔρωτος Ἀποτελέσματα* (1792): Βασικὰ στοιχεῖα.

3. Ἄνων., *Μυθολογικὸν Συντίπα τοῦ Φιλοσόφου τὰ Πλεῖστα Περίεργον* (Βενετία 1711/1712 κ.έξ.): «Διήγησις τοῦ Δευτέρου Φιλοσόφου»

Ἦτον μία Γυνή, ὅπου εἶχεν ἀγαπητικόν, καὶ ἠγάπα αὐτὸν ἐρωτικῶς. Οὗτος ἦτον ἀπὸ τοὺς στρατιώτας τοῦ Βασιλέως· καὶ στέλλωντας τὸν δούλον αὐτοῦ ὁ στρατιώτης εἰς ἐκείνην τὴν γυναῖκα, τὴν ἐρώτησεν, ἂν εἶναι καιρὸς ἀρμόδιος νὰ υπάγῃ νὰ κοιμηθῇ ὁ Αὐθέντης του μετ' αὐτῆς. Ἐτυχε δὲ καὶ ἡ ἀσελγὴς ἐκείνη καὶ κακότροπος Γυνὴ νὰ ἀγαπήσῃ καὶ τὸν δούλον, καὶ ἀνάγκασεν αὐτὸν διὰ νὰ πέσῃ μετ' ἐκείνην· γενομένου δὲ τούτου, ἄργησεν ὁ δούλος νὰ γυρίσῃ πρὸς τὸν Αὐθέντην του. Ὁ δὲ στρατιώτης ἐκεῖνος, διαβαίνωντας πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ δούλου, τὸν εἶδεν ἡ Γυναῖκα καὶ τὸν ἐγνώρισε. Θέλωντας δὲ νὰ κρύψῃ τὸν δούλον, τοῦ λέγει· ἔμβα ἐσὺ εἰς τὸ ἐσώτερον σπητι, διὰ νὰ μὴ σὲ εὕρῃ ὁ Αὐθέντης σου. Οὕτως ἔκαμε, καὶ εἰσέβη ὁ δούλος μέσα εἰς τὸ ἐσώτερον σπητι, καὶ δὲν τὸν εἶδεν ὁ Αὐθέντης του. Ὁ δὲ στρατιώτης ἐκεῖνος ἐμβαίνωντας εἰς τὸ ἔξω σπητι, ἦλθε καὶ ἐμίχθη μετὰ τῆς Γυναικὸς ἐκείνης. Οὕτως οὖν συνουσιαζομένου αὐτοῦ μετ' ἐκείνης ἐφθασε καὶ ὁ ἄνδρας τῆς Γυναικὸς. Ἡ δὲ μοιχαλὶς ἐκείνη Γυνή, φοβηθεῖσα νὰ ἐμβάσῃ αὐτὸν μετὰ τὸν δούλον του ἐκεῖ μέσα, ἐνόησε τὸ πρᾶγμα ἄλλεωτρόπως. Λέγει λοιπὸν πρὸς τὸν στρατιώτην, ξεγύμνωσαι τὸ σπαθὶ σου, καὶ μετ' ὀργῆς καὶ θυμοῦ κρατῶν τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι σου γυμνόν, καμώσου πῶς ὑβρίζεις ἐμένα· καὶ εὐγαινὲ ἔξω τοῦ σπητιοῦ δίχως νὰ λαλήσῃς τίποτε εἰς τὸν ἄνδρα μου. Οὕτως ἔκαμεν ὁ μοιχὸς, καθὼς τοῦ ἐρμήνευσε, καὶ βαστῶντας τὸ σπαθὶ ξέγυμνον εἰς τὸ χέρι, ἐξέβαινεν ἔξω τοῦ σπητιοῦ, ὑβρίζωντας τὴν Γυναῖκα. Τότε σιμώνωντας ὁ ἄνδρας τῆς Γυναικὸς, τὴν ἐρώτα τὴν ἀφορμὴν, ὅπου αὐτὸς ὁ ξένος ἦλθεν εἰς τὸ σπητι τῶν ξεσπαθωμένων καὶ διατὶ ὑβρίζειν. Ἡ δὲ Γυνή, μετὰ μεγάλην πανουργίαν ἀποκριθεῖσα πρὸς αὐτόν, εἶπεν· τούτου τοῦ ξένου ὁ δούλος, φοβούμενος τὸν Αὐθέντην του, ὅπου μετὰ θυμοῦ τὸν ἐδίωκε μετὰ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι, ἐφυγεν εἰς τὸ σπητι μας νὰ φυλαχθῇ, ἐπειδὴ ἐφοβήθη νὰ μὴ φονευθῇ παρ' αὐτοῦ· καὶ διατὶ ἐδοκίμαζε νὰ τὸν φονεύσῃ στανικῶς μου, καὶ ἐγὼ τὸν ἐμπόδιζα νὰ μὴν ἐμβῇ μέσα εἰς τὸ σπητι μας, διὰ τοῦτο ἔστεκε ξεσπαθωμένος ὡσάν τὸν εἶδες, καὶ ὑβρίζε με μετ' ὀργῆς. Ὁ δὲ ἀνὴρ ἐρωτῶντας ποῦ εἶναι ὁ δούλος; τοῦ ἀποκρίνεται ἡ Γυνή, ὅτι εἶναι μέσα εἰς τὸ ἐσώσπητον· καὶ ὁ ἀνδρὸς ἐβγαίνωντας ἔξω νὰ ἰδῇ, ἐκοίταξεν πάνω καὶ κάτω, ἀλλὰ δὲν εἶδεν αὐτόν. Τότε στραφεὶς, βλέπει τὸν δούλον ἐκεῖνον, καὶ λέγει του· βλέπεις τί καλὸν σοῦ ἔκαμεν ἡ Γυναῖκά μου; σύρε τὸ λοιπὸν εἰς καλὴν ὥραν, διότι ὁ Αὐθέντης σου ἐδιάβηκεν ἀπ' ἐδῶ. Στραφεὶς δὲ εἰς τὴν Γυναῖκά του, τῆς λέγει· ἐγὼ ὑπολαμβάνω, ὅτι μεγάλην καλωσύνην ἔκαμες τούτου τοῦ ξένου.

Ἴδού τοίνυν, ὦ Βασιλεῦ, πῶς μετὰ τὴν παροῦσαν διήγησιν ἀποδείχνω τοῦ Κράτους σου, ὅτι δὲν πρέπει τινὰς παντελῶς νὰ πιστεύῃ τοὺς ἀπατηλοὺς λόγους, καὶ τὲς κλεψίαις τῶν γυναικῶν.

3.1. Νὰ προσδιορίσετε εἰδολογικὰ τὸ ὅλο ἔργο καὶ νὰ τὸ περιγράψετε.

3.2. Ποιὰ στοιχεῖα τῆς ἀνδρικῆς καὶ τῆς γυναικειᾶς πνευματικῆς συγκρότησης προβάλλει ἡ ἱστορία; πῶς τὰ ἐκμεταλλεύεται τὸ «ἠθικὸ δίδαγμα» τῆς κατακλείδας καὶ γιατί;

[Πρὸς ἀπάντησιν 2 ἀπὸ τὰ 3 θέματα. Διάρκεια ἐξέτασης συνολικὰ: 3 ὥρες.]

Ἀθήνα, Τετάρτη 17 Σεπτεμβρίου 2008